

ΚΡΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΟΤΑΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΓΕΝΙΚΗ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ

Το νόημα της Γενικής Συνέλευσης, η οποία καθοδηγείται συνειδητά ή όχι από ομάδες μικροπολιτικών συμφερόντων μέσα στο πανεπιστήμιο, έχει διαστρεβλωθεί. Πλέον, η Γ.Σ. έχει χάσει αρκετή από τη δυναμική της και έχει μετατραπεί σε ένα κοινοβουλευτικό όργανο που στερείται αμεσότητας, συνδιαμόρφωσης και εν τέλει δημιουργικότητας.

Η έλλειψη αμεσότητας και συνδιαμόρφωσης οφείλεται εν μέρει στον τρόπο αντιμετώπιζουσαν παρατάξεις και σχήματα τη διαδικασία της συμμετοχής τους στ Γ.Σ. Οι τοποθετήσεις και η παρουσίαση των θέσεων τους κινούνται στον άξονα ήδη διαμορφωμένων πλαισίων τα οποία, όπως υποστηρίζουν, είναι απαραίτητα για να εντάσσονται οι εκάστοτε θέσεις και τα αιτήματα μέσα σε μια πολιτική συλλογιστική. Θεωρούν ότι αυτό πρέπει να συμβαίνει ώστε να υπάρχει ενότητα και συνοχή στην αντιμετώπιση ενός θεάματος όσον αφορά την πολιτική του διάσταση. Παράλληλα, ισχυρίζονται ότι η ύπαρξη πλαισίων διευκολύνουν τη διαδικασία της Γ.Σ. και τη λήψη αποφάσεων.

Αντίθετα με τα παραπάνω εμείς, εμείς θεωρούμε ότι η ύπαρξη πλαισίων καταδεικνύει την προσκόλληση των παρατάξεων στις γραμμές των πολιτικών τους πεποιθήσεων/φορέων. Αυτό φαίνεται και από την παρουσίαση της πολιτικής τους αντίληψης πάνω στα προς συζήτηση θέματα, ως τη μόνη σωστή, έγκυρη και «καλοπροαίρετη». Οι παράλληλοι μονόλογοι, η αδιαλλαξία και το αδιαπραγμάτευτο των πλαισίων κινούνται στην ίδια κατεύθυνση.

Ο διάλογος χάνει πλέον την έννοια του μέσα σε αυτές τις συνθήκες, καθώς το κλίμα που δημιουργείται αποτρέπει κάποιον από το να εκφράσει μια διαφορετική άποψη. Αν τελικά αποφασίσει να πάρει το λόγο, έρχεται αντιμέτωπος με φωνές, συνθήματα ακόμα και βρισιές, με αποτελέσματα να καταστέλλεται ο λόγος του. Μια τέτοια λογική οδηγεί σε αυτό που λέμε ότι η Γ.Σ. μπαχαλεύεται και καπελώνεται. Αυτή η κατάσταση υποκινείται εν μέρει και εκμεταλλεύεται από στελέχη παρατάξεων με βλέψεις για κοινοβουλευτική – συνδικαλιστική καριέρα. Αυτό φαίνεται από τη γενική συμπεριφορά των συγκεκριμένων ατόμων στα πλαίσια μιας Γ.Σ., όπου προσπαθούν να κερδίσουν εντυπώσεις μέσα από ανούσιες προσωπικές αντιπαραθέσεις ανάμεσα τους. Τελικά, ο ρόλος των υπολοίπων φοιτητών συρρικνώνεται στο να ψηφίζουν ένα από τα εκ των προτέρων διαμορφωμένα πλαίσια, με κριτήριο το αν συγκεντρώνει τα σημαντικότερα ή περισσότερα σημεία με τα οποία συμφωνούν. Αν αυτό θεωρηθεί γενικά και ως αποτέλεσμα λήψης αποφάσεων ενός συνόλου ανθρώπων, τότε προκύπτει ότι ο σύλλογος δε βγάζει απόφαση η οποία εκφράζει τελικά τον ίδιο, αλλά τις θέσεις αιτήματα των παρατάξεων/ σχημάτων που τελικά επικράτησαν.

Όλα αυτά έχουν σαν αποτέλεσμα μια Γ.Σ. με φοιτητές ελαχίστους μπροστά στο σύνολο του συλλόγου, μια συνέλευση παρατάξεων που το μόνο που πετυχαίνει είναι μικρές συμφεροντολογικές διεκδικήσεις που αδυνατεί να συμβάλει στην ανάπτυξη ανεξαρτήτου φοιτητικού κινήματος.

ΑΝΤΙΠΡΟΤΕΙΝΟΥΜΕ:

Η συνέλευση πρέπει να είναι το μόνο όργανο του φοιτητικού συλλόγου για τη λήψη αποφάσεων. Το Δ.Σ. και το προεδρείο να καταργηθούν και αντ' αυτών να θεσμίζονται όργανα καθαρά εκτελεστικού χαρακτήρα με σκοπό τη γνωστοποίηση και εφαρμογή των αποφάσεων της συνέλευσης. Οι συμμετέχοντες στα παραπάνω θεσμιμένα όργανα να προκύπτουν από κλήρο από το σύνολο της συνέλευσης, να λογοδοτούν για τις πράξεις τους σε αυτήν και να μπορούν να ανακληθούν ανά πάσα στιγμή, με απόφαση της.

Στη συνέλευση να μην υπάρχουν ομιλητές και ακροατήριο, ως δόκιμα διαχωρισμένα σώματα. Θα πρέπει όλοι να μπορούν να τοποθετούνται επί του εκάστοτε θέματος και να παίρνουν μέρος στο διάλογο, απλά σεβόμενοι τον ειρμό του άλλου και συνειδητοποιώντας τον χρόνο που έχουμε στη διάθεση μας.

Στην περίπτωση που δεν μπορούν να προκύψουν κοινώς αποδεκτές θέσεις, ως ύστατη λύση θεωρούμε αποδεκτή τη λήψη της απόφασης με αμεσοδημοκρατικές διαδικασίες. Να απορριφθεί η λογική ένταξης των θέσεων σε πλαίσια καθώς αυτή οδηγεί σε συμβιβαστικές λύσεις (π.χ. συμφωνώ με το Α σημείο και πρέπει να αποδεχθώ τα Β και Γ, αφού βρίσκονται στο ίδιο πλαίσιο και κάθε ζήτημα να αναλύεται (επιχειρηματολογία- συνδιαμόρφωση) και να αποφασίζεται μεμονωμένα.

Για μας είναι επιτακτική η ανάγκη ανάπτυξης φοιτητικού κινήματος ανεξάρτητου από κόμματα και συμφέροντα, με χαρακτήρα μαζικό και εξεγερσιακό, με διεκδικήσεις που θα ξεκινούν από τις εξετάσεις και θα φθάνουν στην πάλη για κοινωνικό μετασχηματισμό και απελευθέρωση.

Οι παραπάνω θέσεις αποτελούν τις προσωπικές μας θέσεις και εκτιμήσεις και προτάσεις και καθώς δε διεκδικούμε την de facto ορθότητα τους, τίθενται υπό τη συζήτηση. Παρ' όλα αυτά, πιστεύουμε βαθύτατα, πως οι φοιτητές έχουν δικαίωμα και υποχρέωση να έχουν ως όργανο τους μια συνέλευση με ουσιαστικό δημοκρατικό και ελευθεριακό χαρακτήρα και όχι μια αποτυχημένη απόπειρα αναπαραγωγής μιας αστικής εκφυλισμένης δημοκρατίας.

**Για την δημιουργία αμεσοδημοκρατικών συνελεύσεων
με ουσιαστικό πολιτικό χαρακτήρα.**

Ανοιχτή συνέλευση από το αυτοδιαχειριζόμενο στέκι Φυσικομαθηματικού